

GJYKATA EVROPIANE E TË DREJTAVE TË NJERIUT
SEKSIONI I TRETË

ÇËSHTJA OSMANI KUNDËR SHQIPËRISË
(Kërkesa nr. 7780/20)

VENDIM
STRASBURG
23 qershor 2026

Ky vendim është i formës së prerë, por mund të jetë subjekt i rishikimit redaktues.

Në çështjen Osmani kundër Shqipërisë

Gjykata Evropiane e të Drejtave të Njeriut (Seksioni i Tretë), e mbledhur si një Komitet i përbërë nga:

Úna Ní Raifeartaigh, *Kryetare,*

Darian Pavli,

Mateja Đurović, *gjyqtarë*

dhe Olga Chernishova, *zëvendëssekretare e Seksionit,*

Duke mbajtur në konsideratë:

kërkesën (nr. 7780/20) kundër Republikës së Shqipërisë depozituar në Gjykatë, më 31 janar 2020, në mbështetje të nenit 34 të Konventës për Mbrojtjen e të Drejtave të Njeriut dhe Lirive Themelore (Konventa) nga një shtetas shqiptar, z. Gentjan Osmani (kërkuesi), lindur në vitin 1979, me banim në Tiranë dhe i përfaqësuar nga z. A. Saccucci dhe znj. G. Borgna, avokatë të cilët e ushtrojnë profesionin në Romë;

vendimin për të njoftuar mbi ankesën në lidhje me shkarkimin e kërkuesit qeverinë shqiptare (Qeveria) e përfaqësuar z. O Moçka, Avokati i Përgjithshëm i Shtetit, dhe për ta shpallur pjesën e mbetur të kërkesës të papranueshme;

vërejtjet e palëve;

Pasi diskutoi me dyer të mbyllura, më 19 maj 2026,

Shpall vendimin e mëposhtëm, që u miratua në të njëjtën datë:

LËNDA E ÇËSHTJES

1. Çështja ka të bëjë me procedurat e rivlerësimit kalimtar (*vetting*-ut) të kërkuesit, të kryera nga Komisioni i Pavarur i Kualifikimit (KPK) dhe Kolegji i Posaçëm i Apelimit (KPA; shih, për një përshkrim të procesit të rivlerësimit, *Xhoxhaj kundër Shqipërisë*, nr. 15227/19, 9 shkurt 2021).

2. Kërkuesi ka punuar si prokuror që nga viti 2003, së fundmi pranë Gjykatës së Shkallës së Parë për Krimet e Rënda në Tiranë. Si zyrtar publik, kërkuesit i ishte kërkuar të dorëzonte një deklaratë pasurie çdo vit, duke filluar nga viti 2004. Në vitin 2009, ai u martua me znj. N., e cila ishte gjyqtare. Në vitin 2017, kërkuesi u përfshi në një listë personash që do t'i nënshtroheshin rivlerësimit kalimtar me prioritet, në cilësinë e kandidatit për në Këshillin e Lartë të Prokurorisë.

3. Deklarata e pasurisë së kërkuesit për qëllime rivlerësimi përfshinte një apartament me sipërfaqe 96 m² në Tiranë, një automjet VW Golf të vitit 2003, një automjet Mercedes të vitit 2007 (i cili i përkiste një individi tjetër dhe përdorej përkohësisht) dhe kursime në shumën prej përafërsisht 20,000 eurosh (EUR) dhe 400,000 lekësh shqiptare (ALL). Apartamenti, i cili shërbente si vendbanim i familjes, ishte blerë në janar të vitit 2017 për shumën 82,000 EUR; një pjesë e madhe e kësaj shume vinte nga shitja, në dhjetor të vitit 2016, e një apartamenti më të vogël, të blerë nga çifti në vitin 2009. Kërkuesi ishte, gjithashtu, bashkëpronar, së bashku me prindërit dhe vëllain e tij, i një apartamenti me sipërfaqe 106 m² në Tiranë, të blerë në vitin 1998 dhe të paguar gjatë periudhës 1998–2003.

4. Më 2 gusht 2018, KPK-ja konfirmoi kërkuesin në detyrë, bazuar në vlerësimin e pasurisë së tij, kompetencës profesionale dhe verifikimin e pastërtisë së figurës.

5. Pas një apelimi nga Komisioneri Publik, më 31 korrik 2019, KPA-ja, pasi mbajti një seancë dëgjimore publike, e rrëzoi vendimin e KPK-së dhe e shkarkoi kërkuesin nga detyra në bazë të vlerësimit të pasurive të tij, në përputhje me nenin 61(3) të Ligjit për Vlerësimin Kalimtar.

6. KPA-ja rrëzoi disa argumente të apelit të Komisionerit Publik. Ajo u bind se në vitin 2009 çifti kishte marrë një kredi prej 20,000 eurosh nga një i afërm, të cilën e kishin përdorur, së bashku me burime të tjera të ligjshme, për të blerë apartamentin e tyre të mëparshëm në vitin 2009. Në deklaratën e tij të pasurisë për vitin 2009, kërkuesi kishte treguar kursime në para në shumën prej 1,400,000 lekësh dhe përdorimin e këtyre fondeve për blerjen e apartamentit. KPA-ja deklaroi se shuma e kursimeve në para *cash* ishte deklaruar në mënyrë të pasaktë, sikur kjo shumë kishte qenë e disponueshme në fund të vitit përkatës; në fakt, nuk kishte pasur nevojë të deklarohej në ato kushte një shumë që ishte përdorur tashmë. Megjithatë, ajo pranoi që kursimet në para *cash* kishin qenë një burim i ligjshëm fondesh për blerjen e apartamentit.

7. Për sa i përket situatës financiare të subjektit në vitet 2011 dhe 2013, KPA-ja u pajtua me Komisionerin Publik, duke konstatuar se subjekti nuk kishte burime të ligjshme për shumën totale prej 1.760.497 lekësh (e përbërë nga 586.542 lekë në vitin 2011 dhe 1.173.955 lekë në vitin 2013) për mbulimin e shpenzimeve familjare. Këto përfshinin shlyerjen e kredisë së lartpërmendur (me këste prej 7.000 eurosh në vitin 2011 dhe 8.000 eurosh në vitin 2013), si dhe kursimet në para në dorë (*cash*) të deklaruara në shumën 500.000 lekë për vitin 2011 dhe 1.450.000 lekë për vitin 2013. Subjekti pretendoi se shumata e deklaruara si kursime familjare në para në dorë (*cash*) për vitet përkatëse ishin përdorur në fakt për shlyerjen e kredisë dhe se ai kishte harruar gabimisht ta pasqyronte këtë fakt në deklaratat vjetore. Ai shpjegoi se i kishte konsideruar deklaratat vjetore si të ngjashme me një bilanc, ku deklaronte, nga njëra anë, pasuritë e tij, përfshirë kursimet në para në dorë (*cash*), dhe nga ana tjetër, shpenzimet, përfshirë këstet për shlyerjen e kredisë, në mënyrë që të dyja aspektet të përputheshin në fund të vitit. Për këtë arsye, sipas subjektit, ishte e qartë se kursimet në para në dorë (*cash*) ishin përdorur për të mbuluar shpenzimet familjare dhe se ato nuk ekzistonin më në fund të vitit përkatës. KPA-ja i rrëzoi shpjegimet e subjektit për arsyet e mëposhtme. Legjislacioni përkatës kërkonte deklarimin e çdo pasurie të paluajtshme dhe të luajtshme, të të ardhurave dhe detyrimeve, si dhe pasqyrimin e çdo ndryshimi në deklaratat e pasurisë sipas një formulari të përcaktuar, pa lënë hapësirë për diskrecion nga ana e deklaruesit. Meqenëse ai nuk e kishte pasqyruar përdorimin e kursimeve në para në dorë (*cash*) në deklaratat e pasurisë, shpjegimet e tij nuk mbështeteshin në dokumente; ato, gjithashtu, binin në kundërshtim me mënyrën se si e kishte plotësuar deklaratën e vitit 2009, në të cilën kishte treguar përdorimin e kursimeve në para në dorë (*cash*).

8. Në procedurat që kishin të bënin me vlerësimin kalimtar të bashkëshortes së kërkuesit (gjyqtare në Gjykatën e Rrethit Gjyqësor të Tiranës dhe e deleguar në atë kohë si Këshilltare Ligjore e Këshillit të Lartë Gjyqësor), KPK-ja, në vendimin e saj të datës 11 shkurt 2021, konstatoi se, ashtu si kërkuesja, asaj i mungonin burime të ligjshme financiare për të justifikuar shpenzimet dhe kursimet e familjes në vitet 2011 dhe 2013. Megjithatë, KPK-ja e konfirmoi atë në detyrë. KPK-ja arsyetoi se pasuritë e saj ishin deklaruar saktë dhe ishin krijuar me burime të ligjshme; nuk kishte prova për pasuri të fshehura ose deklarime të rreme; në përgjithësi, ajo kishte arritur një nivel të besueshëm pasurie në vlerësim dhe nuk mund të konsiderohej se kishte dëmtuar besimin e publikut; dhe nuk kishte probleme në lidhje me dy kriteret e tjera të verifikimit, përkatësisht pastërtinë e figurës dhe kompetencën profesionale. Prandaj, KPK-ja vlerësoi se zbatimi i të njëjtës masë disiplinore të shkarkimit, siç ishte bërë në lidhje me bashkëshortin e saj, nuk do të ishte as proporcional dhe as objektiv. Pas ankimit të Komisionerit Publik, KPA-ja mbajti një seancë dëgjimore. Megjithatë, në përfundim të seancës dëgjimore, Komisioneri Publik e ftoi KPA-në të linte në fuqi vendimin e KPK-së. Në vendimin e saj të datës 27 maj 2022, KPA-ja konstatoi se në vitet 2011 dhe 2013 znj. Osmani nuk kishte burime të ligjshme financiare (në një shumë totale prej 1,693,286 lekësh, duke përfshirë

566,902 lekë në vitin 2011 dhe 1,126,384 lekë në vitin 2013) për të justifikuar shpenzimet e familjes, duke përfshirë shlyerjen e kredisë së vitit 2009 dhe kursimet në para në dorë (*cash*) të familjes, përdorimi i të cilave nuk ishte pasqyruar në deklaratat vjetore. KPA-ja vendosi që deklaratat vjetore dhe ato të rivlerësimit kalimtar të çiftit ishin reciprokisht të qëndrueshme dhe se çështja e mospërputhjes financiare, e cila kishte rezultuar nga situata financiare e familjes dhe kishte zgjatur disa vite, ishte e njëjtë për të dy dhe kishte shërbyer si arsye për shkarkimin e kërkuarit. Çifti kishte fituar një pronë të paluajtshme. Për pjesën e znj. Osmani nuk ishte konstatuar asnjë deklaratë e rreme, fshehje pasurie apo konflikt interesi. Çdo person që i nënshtrohej rivlerësimit kalimtar duhej të vlerësohej në mënyrë të pavarur, dhe vendimi i KPA-së në rastin e kërkuarit nuk përbënte *res judicata* për znj. Osmani. Qëllimi i vlerësimit të pasurive në procedurën e rivlerësimit kalimtar shërbeu, ndër të tjera, për të identifikuar ata individë që kishin përfituar nga pasuritë e fituara përmes burimeve të paligjshme dhe në këtë mënyrë kishin dëmtuar besimin e publikut në sistemin e drejtësisë. Duke iu referuar “parimeve të proporcionalitetit dhe objektivitetit”, KPA-ja la në fuqi vendimin e KPK-së. Në një opinion pajtues, dy gjyqtarë deklaruan se vendimi i tyre për të lënë në fuqi vendimin e KPK-së ishte bazuar ekskluzivisht në arsye procedurale, veçanërisht tërheqja e kundërshtimit të Komisionerit Publik ndaj vendimit të KPK-së duke kërkuar që ai të lihej në fuqi, dhe jo në shqyrtimin e çështjes si të tillë.

VLERËSIMI I GJYKATËS

SHKELJE E PRETENDUAR E NENIT 8 TË KONVENTËS

9. Kërkuari u shkarkua nga pozicioni i tij si prokuror karriere, duke humbur kështu funksionin e tij brenda sistemit të drejtësisë dhe shpërblimin e tij me efekt të menjëhershëm. Kjo padyshim pati pasoja të rënda për “rrethin e tij të ngushtë”, domethënë mirëqenien e tij dhe atë të anëtarëve të familjes së tij, dhe ndikoi në jetën e tij private në një shkallë shumë të konsiderueshme. Prandaj, neni 8 është i zbatueshëm (shih *Nikëhasani kundër Shqipërisë*, nr. 58997/18, § 86, 13 dhjetor 2022, me referenca të mëtejshme).

10. Gjykata vëren se ky pretendim nuk është qartazi i pabazuar sipas interpretimit të nenit 35 § 3 (a) të Konventës dhe as i papranueshëm për ndonjë shkak tjetër. Prandaj, ai duhet të shpallet i pranueshëm.

11. Gjykata konstaton se ka pasur një ndërhyrje në të drejtën e ankuesit për respektimin e jetës së tij private, e cila ishte në përputhje me ligjin dhe në interes të sigurisë kombëtare, sigurisë publike dhe mbrojtjes së të drejtave dhe lirive të tjerëve (shih *Xhoxhaj kundër Shqipërisë* nr. 15227/19, §§ 377 78, 384–88 dhe 391 93, shkurt 2021).

12. Mbetet për t’u shqyrtuar nëse ndërhyrja ishte “e nevojshme në një shoqëri demokratike”, veçanërisht nëse ajo i përgjigjej një “nevoje urgjente shoqërore” dhe, në veçanti, nëse ishte proporcionale me qëllimet legjitime të ndjekura dhe nëse arsyet e paraqitura nga autoritetet kombëtare për ta justifikuar atë ishin “përkatëse dhe të mjaftueshme”. Parimet e përgjithshme përkatëse janë përmbledhur në çështjet *Xhoxhaj* (të cituar më lart, §§ 402–03) dhe *Sevdari kundër Shqipërisë* (nr. 40662/19, §§ 83–86, 13 dhjetor 2022).

13. Gjykata tashmë ka konstatuar se reforma në sistemin e drejtësisë shqiptare, që përfshinte rivlerësimin kalimtar (*vetting-un*) e jashtëzakonshëm të të gjithë gjyqtarëve dhe prokurorëve në detyrë, i përgjigjej një “nevoje urgjente shoqërore” (shih *Xhoxhaj*, të cituar më lart, § 404).

14. Shkarkimi i kërkuarit u bazua vetëm në vlerësimin e pasurive të tij. Vlerësimi në lidhje me dy kriteret e tjera të rivlerësimit, përkatësisht pastërtinë e figurës dhe aftësinë profesionale, ishte pozitiv (shih paragrafin 5 më lart).

15. Pas 14 vitesh punë si prokuror, kërkuari, së bashku me bashkëshorten, bleu një apartament me sipërfaqe 92 m², i cili shërbente si vendbanim i familjes dhe përbënte pasurinë e tyre kryesore. Familja përdorte dy automjete dhe kishte kurse modestë. KPA-ja pranoi se kredia e vitit 2009 ishte shlyer dhe se të gjitha pasuritë e kërkuarit ishin deklaruar dhe krijuar përmes burimeve të ligjshme (shih paragrafin 6 më sipër).

16. Problematika e vetme për të gjithë periudhën e vlerësimit kishte të bënte me dy vite, domethënë, vitet 2011 dhe 2013, në lidhje me të cilat KPA-ja konstatoi se kërkuari kishte një bilanc negativ (shih paragrafin 7 më sipër). Veçanërisht, përfundimet e KPA-së ishin, së pari,

të konsideroheshin kursimet prej 1,950,000 lekësh të deklaruar në ato vite të pashpenzuara – për shkak të mosdeklarimit ndryshe nga ana e kërkuesit në deklaratat vjetore – dhe, së dyti, të konstatohej një mospërputhje prej 1,760,497 lekësh gjatë atyre viteve. KPA-ja nuk citoi asnjë provë tjetër për konstatimin se shumat e kursimeve në vitet 2011 dhe 2013, në fakt, nuk ishin përdorur për pagesën e kështit të borxhit, duke u mbështetur, në vend të kësaj, në një lexim mjaft formal të deklaratave të mëparshme të pasurisë si bazë e vetme për përfundimin e saj.

17. Si rezultat, mospërputhja e identifikuar nuk ishte për shkak të ndonjë pasurie ose shpenzimi të pajustificuar, por thjesht për shkak të mënyrës se si kursimet në para në dorë (*cash*) ishin reflektuar në deklaratat vjetore të pasurisë, të cilat kërkuesi argumentoi se kishin qenë rezultat i një keqkuptimi të sinqertë të formaliteteve përkatëse. Një krahasim me deklaratën e kërkuesit të vitit 2009 nuk zbulon, në këtë drejtim, ndonjë tregues të qartë të keqbesimit nga ana e tij.

18. Së fundmi, Gjykata e konsideron po aq të rëndësishme që e njëjta situatë financiare për familjen në tërësi çoi në një rezultat të ndryshëm në rivlerësimin kalimtar të bashkëshortes së kërkuesit, e cila u konfirmua në detyrë. Autoritetet kombëtare nuk dhanë asnjë shpjegim bindës për një diferencë të tillë në trajtim, duke pasur parasysh ndikimin shumë të rëndësishëm në karrierat e tyre përkatëse.

19. Duke pasur parasysh sa më sipër, Gjykata vlerëson, në bazë të një vlerësimi të përgjithshëm të rrethanave të veçanta të çështjes, se shkarkimi i kërkuesit ishte joproporcional me qëllimet legjitime të ndjekura nga procesi i rivlerësimit kalimtar (krahaso *Sevdari*, cituar më sipër, § 96).

20. Për këtë arsye, ka pasur një shkelje të nenit 8 të Konventës.

ZBATIMI I NENEVE 41 DHE 46 TË KONVENTËS

21. Kërkuesi kërkoi 50,000 euro (EUR), në lidhje me dëmin jopasuror. Ai kërkoi edhe 10,400 euro të tjera, në lidhje me kostot dhe shpenzimet ligjore të bëra para Gjykatës.

22. Qeveria i kundërshtoi pretendimet.

23. Gjykata i akordon kërkuesit 6,000 euro, në lidhje me dëmin jopasuror, plus çdo taksë që mund të tarifohet.

24. Duke pasur parasysh dokumentet në zotërim të saj, Gjykata e konsideron të arsyeshme të akordojë 5,000 euro për mbulimin e shpenzimeve për procedurat para Gjykatës, plus çdo taksë që mund t'i tarifohet kërkuesit.

25. Kërkuesi, gjithashtu, parashtroi, duke iu referuar nenit 46 § 1 të Konventës, se shteti i paditur duhet të urdhërohet të sigurojë rikthimin e tij në detyrë si prokuror ose, si alternativë, të rihapë procedurat e brendshme.

26. Qeveria nuk u pajtua.

27. Gjykata ka konstatuar një shkelje të nenit 8 sepse shkarkimi i kërkuesit nuk u konstatua të ishte në përpjesëtim me qëllimet legjitime të ndjekura. Në një kontekst të ngjashëm, Gjykata ka treguar se rihapja e procedurave të rivlerësimit kalimtar do të ishte e përshtatshme (shih *Sevdari*, cituar më sipër, §§ 144–45, dhe Rezolutën CM/ResDH(2024)212). KPK-ja ka përfunduar mandatin e saj, dhe KPA-ja do ta përfundojë atë gjatë vitit 2026. Neni 179/b § 8 i Kushtetutës së Shqipërisë rregullon trajtimin e procedurave të mbetura pezull ose të pazgjidhura pas përfundimit të këtyre mandateve. Nëse kërkuesi e kërkon këtë, do të ishte e përshtatshme të rihapen procedurat dhe të rishqyrtohet çështja në përputhje me kërkesat e nenit 8, siç përcaktohet në këtë vendim.

PËR KËTO ARSYE, NË MËNYRË UNANIME, GJYKATA:

1. E shpall të pranueshme ankesën, në lidhje me shkarkimin e kërkuesit;

2. Gjykon se është shkelur neni 8 i Konventës;

3. Gjykon:

a) se shteti i paditur duhet t'i paguajë kërkuesit, brenda tre muajve, shumat e mëposhtme, të konvertuara në monedhën e shtetit të paditur në normën e zbatueshme në datën e shlyerjes;

i. 6000 euro (gjashtë mijë euro), plus çdo taksë që mund të tarifohet, për dëmin jopasuror;

ii. 5000 euro (pesë mijë euro), plus çdo taksë që mund t'i tarifohet kërkuesit, për kostot dhe shpenzimet;

b) se nga përfundimi i periudhës së sipërpërmendur tremujore deri në shlyerje, për shumat e mësipërme do të paguhet interes i thjeshtë në normën e barabartë me normën marginale të huadhënies së Bankës Qendrore Evropiane gjatë periudhës së mosshlyerjes plus tre pikë përqindje;

4. *Rrëzon* pjesën e mbetur të kërkesës së kërkuesit për shpërblim të drejtë.

Hartuar në anglisht dhe njoftuar me shkrim më 23 qershor 2026, në mbështetje të Rregullit 77 §§ 2 dhe 3 të Rregullores së Gjykatës.

Olga Chernishova
ZËVENDËSSEKRETARE

Úna Ní Raifeartaigh
KRYETARE